

ПРЕЗИДЕНТ НАЙМЕНУ- ВАВ КОМІСІЮ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ СТРАЙКУ ПОРТОВИХ РОБІТНИКІВ

СЕНАТОРИ ВНОСЯТЬ ПРОТИСТРАЙКОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ

Вашингтон. — 16-го січня рішеннями між представниками спілки портівних вантажників і власників корабельних компаній не довело до порозуміння і асистент секретаря праці Джеймс Рейнольдс від'їхав до Вашингтону, де здав звіт президентові Кеннеді про критичне становище. Президент негайно найменував тричленну комісію, яка має вприспешеному темпі перевірити ситуацію та до понеділка 21-го січня звіт Президентові. Комісія очолює сенатор-демократ Вейн Море, а її членими є професор промислових відносин в Гарвардському університеті Джеймс Дж. Гіллі і юлійський адвокат Теодор Кіа. Всі вони є фахівцями від відносин між робітниками і прадавцями. Президент заявив, що не можна довші допускати страйку портівних вантажників, який починає загрожувати безпечі і здоров'ю громадян ЗДА, і проти якого немає законних засобів для дискримінації закону Тафта - Гартлі. Коли Президент дістає звіт комісії, він звернеться тоді до Конгресу, як цього вимагає закон. Президент має рекомендації Конгресові акцію, яку вважає за відповідну. Президент заявив, що найменшана ним комісія звернеться до раз до обох сторін і заявить їм, що вони мусять дбати про загальні інтереси, а не тільки про власні. Представники робітників не сміють скомпромітувати засаду добровільного закінчення переговорів про грати. Президент вказав на ті великі матеріальні витрати, які спричиняє страйк портівних вантажників і вказав на те, що загрозений платиний балісе із закордонним, відітєє з від ЗДА Порто Ріко і спаралізований с торговельний рух із вільним світом. Асистент секретаря праці Рейнольдс сказав, що страйк належить до сумних сторінок в історії колективних умов праці. Одноразом група сенаторів із сенатором - демократом Джаном МекКлелленом на чолі внесла законопроект, який дозволяв їм проголосувати страйк в оборонній промисловості за незаконний. Сенатор МекКлеллен заявив, що згідно з тепе-

КОНГРЕС ЗДА ТАКОЖ У ЦЬОМУ РОЦІ ВІДЗНАЧИТЬ ВСТУПНИМИ МОЛИТВАМИ 22-го СІЧНЯ — РОКОВИНИ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНOSTІ

Вашингтон. — Як у попередніх роках, так і цього року Конгрес З'єднаних Держав, Сенат і Палата Репрезентантів, відзначать у вікторок 22-го січня, роковини проголошення української державної незалежності і соборності 45 і 44 роки тому відповідними молитвами на початку своїх сесій. В тому дні сесію Сенату започаткує молитвою з рамени Української Католицької Церкви в Америці вч. о. Йосип Федорук з Шенандоу, Пенсильванія, а сесію Палати Репрезентантів започаткує молитвою з рамени Української Православної Церкви в ЗАД вч. о. Володимир Буката з Пасейку, Н. Дж. Також і в цьому, як і в попередніх роках, передбачається виступи багатьох законодавців з відповідними завагами на тему проголошення української державної незалежності і соборності 22-го січня 1918 і 1919 рр. та заперечення тієї волі українського народу агресією і розбємом комуністичної Москви. Проф. Лев Добрянський, голова УККомітету пригадав ці роковини окремим листом - меморіалом, висланим до всіх сенаторів і конгресменів.

ГУБЕРНАТОРИ НЬО ЙОРКУ І НЬО ДЖЕРЗІ ПРОГЛОШУЮТЬ 22-го СІЧНЯ ДНЕМ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ ПРОГЛО- СИВ УЖЕ ПОСАДНИК НЬО ЙОРКУ Р. Ф. ВАГНЕР

Нью-Йорк. — Губернатор імперіального стейту Н. Йорк, Нелсон А. Рокефеллер в дні 9-го січня ц. р. підписав прохлямацію, проголошуючи день 22-го січня Днем Української Незалежності і соборності. Губернатор Н. Йорк, який у своєму прохлямації встановлення в тому дні 45 і 44 роки тому української державної незалежності і соборності в Києві. В прохлямації згадано, що американці українського походження відзначають 22-го січня роковини волі країни своїх предків і тому губернатор закликає всіх громадян стейту, щоб вони прилучилися до тих святкувань та своїми симпатіями об'єднали надії українського народу на відновлення його волі і державної незалежності. Стараючи в справі тієї прохлямації робить з рамені УККомітету адв. Михайло Пізанак.

Днем Української Незалежності день 22-го січня в стейті Н. Йорк мав проголошення в четвер, 17-го січня, губернатор Гюз, підписуючи в цій справі відповідну прохлямацію в приваєності очолюваної суддею Марселем Вагнером делегації громадян українського походження. В хвилині, як друкується ця вістка, делегація є в дорозі до Трентону, де її в стейтовому капітолї прийме губернатор Гюз о год. 4:30 по полудні.

В середу, 16 січня, вчорішню проголосив 22-го січня Днем Української Незалежності посадики Нью Йорку Роберт Ф. Вагнер. В полудневих годинах він прийняв в аудієнційній залі Сіті Гол білусу українську делегацію та в її приваєності підписав прохлямацію Дня Української Незалежності 22-го січня, відмічуючи нею встановлену волю і силою українського народу 45 і 44 роки тому українську державу.

Конгр. Флад і Дєрвінські подали в Конгресі резолуції в справі створення Палатної Комісії для справ Поневолених народів

Вашингтон. — Демократичний конгресмен з Пенсильванії Дєнісл Дж. Флад і республіканський конгресмен з Ілліной Едвард Дж. Дєрвінські подали в Палаті Репрезентантів Конгресу ЗДА резолюції PR 14 і PR 15 в справі створення спеціальної Палатної комісії для справ поневолених народів. Обидві ці резолюції є змодифікованою версією подібної резолюції, що була внесена на одній з попередніх сесій Конгресу. У своєму виступі з цього приводу конгресмен Дєрвінський ствердив, що справа створення такої комісії має підтеперішню пору основне значення і що він вірить, що резолюції матиме підтримку обох партій, бо навіть і спротив деяких кіл проти неї, зокрема державного департаменту і Палатної Комісії для закордонних справ унаслідок конєчності створення спеціальної комісії для справ

поневолених народів. Дєрвінський підкреслює також, що поневолених Совєтами мільйонів людей поза залізною заслоною є справжньою слабкістю комуністичної імперії і що увесь вільний світ і зокрема ЗДА мають моральний обов'язок пригадати світові трагедію народів поневолених комунізмом. Дєрвінський заявив ще, що він і конгресмен Флад вимагатимуть, щоб подані ними резолюції були узяті на розгляд Комісії Правил уже в якнайкоротшому часі.

Запльоване Президентом зменшення податків не відноситься до 1962 року

Вашингтон. — Представник Податкового Уряду вияснив, що запльоване урядом зменшення прибуткових податків відноситься до, прибутків із цього 1963-го року. Воно обов'язується від того дня, від якого його схвалить Конгрес. Прибуткові податки за 1962-й рік треба платити згідно з доісї обов'язуючим законом і про це треба пам'ятати, складаючи податкові заяви та

В АМЕРИЦІ

- Отверджують, що президент Кеннеді в минулому 1962-му році прийняв більше чужих голонів, прем'єрів і міністрів і міністрів, як всі його попередники в Білому Домі. 2-го січня цього року державний департамент повідомив, що всі високі гості можуть перебувати у ЗДА 10 днів, з того у Вашингтоні тільки два дні. Таким способом Президент матиме час і на іншу працю при прийманні офіційних гостей у столиці.
- Минулого року до Конгресу виїхала єдина конгресменка 49-річна вдова Шарлотта Рід. Її чоловік помер під час виборчої кампанії, і республіканці найменували її на кандидатуру до Палати Репрезентантів. На пресовій конференції вона щиро висловлювала свої думки, здивувавши цим журналістів, які призначили чуті від політичних різни "дипломатичні" заяви. В Палаті є ще 10 інших жінок на становищах конгресменок, а в сенаті є дві жінки: демократ.
- Сенатор Морін Нюбергер з Республіки Маргарет Чейс Сміт.
- Антидемократична Ліга Б'їна Б'їт повідомляла, що вона передасть президенту Кеннеді на прийняті у Вашингтоні нагороду Американської Спадщини за 1963-й рік за його "відданість демократії, що видно зі змагань Президента поширити рівні громадянські права для всіх громадян".
- В Атланті в Джорджії вперше в історії тієї країни в стейтській легіслатурі засідав сенатор негритянського походження. Був він 34-річний Лєрой Р. Джонсон, який тишився тим, що всі його ширі вітали.
- Кожного року до Мєхика прибувають коло 850,000 туристів, які в 95-ох відсотках є американцями. Кожний американський турист витратить в Мєхико коло \$ 400, що дає мєхиканським поважну суму тверді валюти. Мєхиканський пєс є у відношенні до долара як 12:50:1.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР У ВАШИНГТОНІ

Державний секретар Дін Ракс (перший зліва) вітає на летючій Італійської прем'єра Амінторє Фанфані (з правого боку), що прибув до столиці ЗДА для переведення розмов з президентом Кеннеді й іншими членами його уряду.

Кеннеді поїде до Італії, щоб скріпити НАТО

Вашингтон. — Пресові секретарі през. Кеннеді і італійського прем'єра Амінторє Фанфані, який тепер перебуває в ЗДА, оприлюднили на спільній пресовій конференції в минулу середу 1 січня, що Фанфані офіційно передав Президентові запрошення від Італійського президента Антоніо Сєні і від себе прийхати з відвідинами до Італії та що през. Кеннеді ті запрошення прийняв. Він поїде туди впродовж 1963 року, але докладнішу дату визначать уряди у взаємному порозумінні. Невідомо поїде його дружина. Не є виключене що у зв'язку з 2-ох годин.

Фінляндія дістає літаки й ракети від СССР

Гельсінкі. — Фінські міністри закордонних і військових справ проголосили спільне повідомлення про те, що совєтський уряд погодився продати Фінляндії бомбовики МІГ-21 і ракети, вистрілювачі з тих літаків до літаків. У тому самому повідомленні сказано, що протитанкові ракети Фінляндія купувє у Британії. За Паризьким договором з 1947 року Фінляндія не мала права посідати таку зброю, але тепер вона порозумілася із сінгнатурами того договору, що ними були ЗДА, Британія, Франція і СССР, і вони дали відповідний дозвіл. Для закупки бомбовиків і ракет у Совєтах Фінляндія використас товарний кредит на 27 мільйонів дол. Вона закупить теж у Совєтах дві фрегати, польову артилерію.

У Того, після вбивства президента, хаотичні відносини

Льоме Того. — У маленькій республіці Того на західному побережжі Африки після вбивства президента Сильвануса Олімпіо і перехоплення влади змовниками, все це панують хаотичні відносини, хоч напелєх існує спокій. Змовники ринуть заперечувати, наче б вони перешли терзливий переворот з політичних чи релігійно-расових міркувань. Вони просто хочуть повороту відносин, що були за французького панування. Таким чином, мабуть, у тому перевороті не грав активної ролі президент сусідньої Гани, Кладє Нкрума.

В Нью Йорку відбувається виставка мистецьких праць Василя Кричевського

Нью-Йорк. — Пам'ять видатного українського маляра графіка й архітекта проф. Василя Кричевського в 90-річчя з дня його народження і в 10-річчя з дня його смерті — шанувала Українська Вільна Академія Наук у ЗДА виставкою його малярських праць, влаштовану в залах у ВАН при 206 Вєст 100-а вул. у Нью Йорку. На виставці показано зразки графічних, малярських, архітектурних та інших праць цього видатного європейського мистця, твори якого нахоплять не тільки в усіх музе-

БЕРЛІНСЬКИЙ З'їЗД ЗАГОСТРЮЄ СВАРНЮ МІЖ КОМУНІСТАМИ

Берлін. — На 6-му конгресі німецької комуністичної партії, який від віткірка 15 ц. м. відбувається у Східному Берліні з участю 2,500 комуністичних делегатів із 70-ох країн, вголосив в минулу середу 16 ц. м. Нікіта Хрущов другу свою промову, в якій вправді не сказав нічого нового, проте — поруч із ніби примирливим тоном — насправді долив пального до теперішнього спору в комуністичній сім'ї. Він знову не назвав ні разу за іменем комуністичного Китаю, ані нічого з комуністично-китайських ватажків, але недвозначно і цілком ясно вказував на них, коли говорив про альбанців, і тих, що їх підтримують. Хрущов заговорив, що коли комуністичний Китай не прийме головної тези нинішньої совєтської закордонної політики і комуністичної "ф і л о с о ф і ї" про мирне співіснування як засіб до осягнення комуністичного панування у світі, з виключенням війни, то його можуть виключити з "соціалістичного табору". Зате Хрущов знову кількакратно хвалив Югославію і Тіта, що було також демонстрацією проти Китаю і його комуністів. Хрущов знову боронив своє становище, що його зайняв в справі Куби та повторив твердження Ульбріхта, що

Захід відкидає становище Хрущова в справі Берліну

Лондон. — Речник британського міністерства закордонних справ заявив в минулу середу 16 ц. м., що становище Нікіти Хрущова щодо проблеми Берліну, спрешлюване на східно-берлінському комуністичному з'їздові, для Британії є неприйнятне. Він ствердив, що в заяві Хрущова не було "нічого нового", а "становище Британії відоме". Це становище покривається з становищем всього західного світу, а саме, що Берлін не подільний, що його правно - формальний стан визначений воєнними умовами між 4-ома великими державами та що західні держави не зречуться свого права перебувати в Західному Берліні, ані вільного доступу до Західного Берліну. В минулу середу Хрущов у своїй новій великій промові на згаданому східно - берлінському кому-

У Сирії відбулась невдачна спроба військового перевороту

Каїро. — У минулий вікторок відбулась в Сирії невдачна спроба перевести державний переворот з допомогою деяких військових частин. Сирійський міністер внутрішніх справ Азіс Абдуль Карім заявив, що в Дамаску панує спокій та що тільки мала група студентів старалася розити заколот і тих студентів замі їх університетських колег викликули з "жамуусу". Проте радіо з Каїро подало, що на передмісті Дамаску прийшло до сутичок між військовими, що були "за" уря-

У СВІТІ

- 200 міль на північ від Атен обсянулась земля, яка запланована під місто Міро. Хлопці, що нарахували 625 мешканців. Причиною катастрофи були затоплені літні дощі. Одного обитого відвідали, 12 осіб пропали безвісти, є багато поранених.
- Над північною Японією впаив під час дєту американський зонейський літак типу "Ф-100", при чому згинув командант 532-ї тактичної ескадрилії, підполк. Ролінд де Фрезі.
- На Формозі (Тайвані), оскіду Вільного Китаю, наказано примусове щеплення цілого понад 10-мільйонного населення проти холери, за винятком тільки вагітних жінок і хворих на різні недуги осіб.
- Східно - німецький підстаршина, який добре знав кордонну смугу, допоміг двом лєвими дєтячатам, які хотіли пе-
- Відомістю Берліні, що після вбивства президента Кеннеді, в останніх днях і нових трагедій, Західно - німецьке подражувало, яке поїхало у відвідини до Східного Берліну, хотіло допомогти молоді й заприязненій німкені втекти на Захід. Вони дали їй фальшивий довідку і їхали з нею автоз, а дитину тієї жінки скрили в багажнику, давши їй перетин наасоний паспорт. Однак саме під час прикордонної ревізії дитина прокинулася і заплакала. Східно - німецька поліція арештувала всіх і відвезла назад.
- У Парижі, недалеко зупинили "Порт де Вералью" зударившись два підземні потяги, при чому коло 40 осіб було ранених. Число катастрофи сталося в часі, коли не було великого пассажирського руху і потяги були майже порожні.

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1898

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

100-бillionовий бюджет

Уперше в історії мирного часу не тільки З'єднаних Держав, але й будь-якої іншої держави в світі бюджет ЗДА на 1968/69 рік показує збільшення по сторони видатків на суму 100 billionовий доларів. Точніше: збільшення його на 99 billionовий, але, якщо Конгрес прийме законопроект про медичну опіку для старших віком осіб, сума бюджетових видатків може досягти й 120 billionовий. Тільки в 1944-му році, коли друга світова війна дійшла була до шпильки нагати, бюджет ЗДА вийшов 98 300 000 000 доларів видатків. У трьох наступних післявоєнних роках бюджетові видатки щораз зменшувалися і в 1947/48 році впали до суми несповна 34 billionовий з майже 8-billionовий зменшенням надлишкою. Корейська війна знову виштовпувала в 1953-му році бюджет до суми понад 74 billionовий з 10-billionовим дефіцитом. Після Корейської війни ця сума значно зменшилася, але в 1959/60 році знову вибухнула близько 81 billionовий. Заподірений тепер 100-billionовий бюджет викаже, мабуть, 12-billionовий дефіцит, який вже тепер викликає найпозакішніші застереження з боку всіх прихильників так званої консервативної фінансової політики, що вимагає зрівноваження кожного бюджету на базі "видаєткусх з того, що маєш". Проте, незалежно від того дефіциту, що його головним чином спричинило б запропоноване Президентом обниження прибуткового податку, і незалежно від боротьби, що йтиме в Конгресі за "зрівноважені" різні позиції, головним чином в рубіші допомоги закордонові, прихильний відгук у Конгресі і серед громадянства на промову Президента про Стан Уніі є предвісником затвердження кругло 100-billionового бюджету.

На що ж головним чином підуть проєктовані видатки? Сам Президент запевняє, що вони будуть підівищені тільки на оборонні цілі, на дальше дослідження міжпланетного обшкору та на оплату відсотків від астрономічних державних боргів. Фактиві ж неможливо не згадати, що побач з цими підлітками поважаю суму проковтеної ділянки суспільної опіки. Військовий бюджет оцінює вже на рік 1963-64 кругло \$52 billionовий — значить, кожний мешканець ЗДА заплатити пересічно \$277 річно на оборону країни. Ця сума зростає ще більше і разом з "виплатами на сферичні дослідні досягте кругло 60 billionовий. До речі, коли в бюджеті на 1961-ий рік на сферичні дослідні "підприємство" було \$744 000 000, то на рік 1963/64 перебільшалося на ціль вже кругло 5 billionовий: отже тільки для виплати людині на Місці перебільшає 20 billionовий, правда в розподілі на роки.

Під соціальним характером бюджету єди розуміти не тільки збільшені видатки на соціальну опіку, як державну агенцію, а й всі ті видатки, що мають на цілі зменшити безробіття, отож побільшити й покращити публічні роботи, провести відновлення міст із знищенням нужденних ділянок, допомогти молоді перевишколится і легше знайти працю в добі автоматизації, вкрати виплати пов'язані з працею крайових інститутів охорони здоров'я. Можливо, що фонди на неплануарну допомогу закордонові будуть частинно зменшені, але ця релукція буде мабуть, зрівноважена підвищенням сум на програму Альянсу для Поступу в Латинській Америці та на Контус Мунч, що його Президент хоче поширити й на Америку. Заощадить деякі суми пошта, яка дістала річні оплати і — може секретаріат гілчинства, внаслідок зменшення сум на консервацію харчових залишків. Але, наприклад, від долі законопроект про допомогу школам залежить і висота бюджету в тій ділянці.

Президент твердить, що такий високі бюджет і його дефіцитом при обниженні податків не пошкодять крайовій економіці. Потверджувала б це негайні покращення акція біржі. Докладні цифри бюджету і його господарські наслідки виявляться погано в наступних місяцях у цьому і наступному році.

РЕЗОЛЮЦІЯ ВОСЬМОГО КОНГРЕСУ УНКА ЩО ВІДБУВСЯ В НЬО ПОРКУ 12-14 ЖОВТНЯ 1962

(4)

Тому, що український народ навіть в найстрашніших обставинах цього свого поневолення проявив величезну витальну силу і не перестав, всупереч окупаційному комуністсько-московському терору і народобивству, творити нові великі парості в культурній і технічній ділянках;

Тому, що в цій визвольній боротьбі українського та всіх інших поневолених націй витальну парість має зрозуміння тієї боротьби у вільному світі та активна допомога того світу, що є також в його власному найкращому інтересі;

Тому, що в тій боротьбі не меншу парість має солідарність та взаємне зрозуміння і взаємна допомога всіх поневолених націй;

Тому, що в цих своїх змаганнях-боротьбі український народ очікує в першу чергу максимального зрозуміння і максимальної допомоги від кровно споріднених з ним земляків своїх, громадян вільних країн, головню від нас, американських українців, як і

Тому, що таке зрозуміння і така всебічна допомога є в найкращому інтересі нашої країни, З'єднаних Держав Америки, та всіх миролюбних і волюблених націй світу.

ОТЖЕ ТОМУ ВОСЬМИМ КОНГРЕСОМ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ РІШАЄ І ПОСТАНОВЛЯЄ:

1. Переслати українському народові свій палкий, братній привіт та висловити йому свій подив і своє повше співчуття і солідарність у його боротьбі за волю і незалежність та врятувати прирости йому в цій боротьбі всю можливу нашу допомогу;

2. Висловити в імені українського народу, який в неволі не має можливостей того ясно вчинити, нашу спільну й непохитну рішучість довести всіми своїми силами і засобами до відновлення самостійної і соборної, від його незалежної народоправної Української Держави;

3. Запротестувати перед усім цивілізованим світом проти поневолення української нації та проти варварської практики народобивства і колоніальної експлуатації, що її стосує Москва в Україні і над українським народом;

4. Зокрема запротестувати і найгостріше натаврувати розгромлення та переслідування Москвою Української Автокефальної Православної Церкви та Української Католицької Церкви і продовжуваного ув'язнення її первосвящарха митрополита-ієрарха Писефа Сліпого, і всіх інших Церков; проти варварського морального і фізичного терору Москви, скерованого на нищення української культури і її творців; запротестувати проти народобивчого московщення українських міст і сіл, московщення шкільництва в Україні, винищення пам'яток української культури та зусилля вповільнювати не тільки політичну, але й духовно-культурну та суспільну самобутність українського народу;

5. Зокрема і якнайгостріше перед усім народами світу запротестувати і натаврувати рішення останнього 22-го з'їзду комуністичної партії Советського Союзу про "злиття націй", скероване на остаточну ліквідацію всіх не-московських націй Советського Союзу;

6. Закликати всі національні меншини в Україні, включно з московською, солідарно допомагати українському народові в його боротьбі проти советського народобивства і колоніалізму, бо це є також і їхньою життєвою інтересом; тільки у вільній і незалежній Українській Державі вони зможуть

ЗМІНИ В ОБОРОНІ ЗДА

З урядових кол повідомили, що оборонний бюджет ЗДА в році 1964-му становитиме — \$52 billionовий. Та навіть оці зелика сума, що творить більше як половину федерального бюджету, є замалою, щоб можна було бє думки про ошадність планувати оборону у фінансовому році, що початється 1-го липня цього року.

Нові винаходи в ділянці оборони прикладають так швидко, що деколи щойно випроєктовану зброю треба відкидати як "перестарілу". Так сталося з бомбовиками РС-70, які мали бути готові в потрібному числі лише за кілька років, але є вже тепер перестарілі, бо ворог новими засобами протидіє їхній обороні легко міг би їх знищити.

Військові фактиві вирішили, що доцільніше й дешевше продукувати керовані ракети, проти яких же немає певної оборони і які можуть знищити ворога, будучи випущені з терену ЗДА, із закордонної бази чи з підводних човнів "Поларіс".

Але "старіються" також і деякі типи керованих ракет. Продукцію відомої ракети "Скайболт", яку мали б передати Англії, припинили і місце займають тепер ракети "Мінутемей" та згадана вище "Поларіс". На думку секретаря оборони, 2 000 цих ракет вистачить на те, щоб Москві пропала охота починати атомову війну проти ЗДА чи когось із їх союзників.

Крім цієї основної зміни в ділянці повітряної зброї, переодяться важливі зміни і в інших родах зброї: у флоті та піхоті.

Кілька років тому вважали, що атомова зброя дасть першество летунству і поставити в тій армію і флоту. Тепер думують інакше. І тому збільшується число воєнок, головним чином морської піхоти, а корабельні залоги вишколюються в умінні робити висади при всяких умовах, бо не виключено війни, ведені звичайною, а не атомовою зброєю. Такі війни вже давно ведуться у В'єтнамі та в Конго. Тож і летунство по-требує транспортових, на корості відстані, літаків, а флоту — малих кораблів та човнів.

Тепер поза кордонами ЗДА перебуває майже мільйон американських воєнок. До того ж ЗДА утримують в чужих краях 150 військових баз, і все це коштує три billionовий доларів річно.

З огляду на це уряд ЗДА поставив перед собою дві цілі: знизити збільшувати витрати на оборону і розбудову тільки наймодернішої і найбільш кінцевої зброю. Друга ціль уряду: довести, щоб американські союзники в Європі і на інших континентах здали більше про свою власну оборону.

Наприкінці минулого року ЗДА мали вже майже 500 дальнокосяжних ракет всесвітньої тягани, на підводних човнях "Поларіс" і на військових баз доккола СССР. В 1963-му році це число ракет має подвоїтися, а в наступних роках планується вже масову продукцію ракет "Поларіс" та "Мінутемей".

У 1967-му році ЗДА матимуть 41 підводний човен "Поларіс", урештешуваний атомовою енергією. Кожний із таких човнів має 16 ракет силую одного мегатона, які можуть знищити найсильнішого ворога наглою атакою. Тепер ЗДА мають 9 підводних човнів із ракетами "Поларіс", а в 1963-му році це число збільшиться до 17.

Успішно розвивається також продукція дальнокосяжних ракет "Мінутемей". Ракети цього типу встановлюються у Монтані в глибоких силосах у віддалі 6 миль одні від одної. Їх можна випустити кожної пхвилини. Фактиві твердять, що більшість ракет буде зружита 8 ракет, щоб знищити одного "Мінутемей".

В 1965-му році "Мінутемей" і "Поларіс" має бути — 2 000. На думку фактиві, долог вистачає для відстрашення советського агресора. Тому Департамент Оборони заморозив" бомбовики РС-70.

В цій справі грають роль й фінансові причини. Секретар оборони МекНамара обчислює, що за \$1 billion можна випроєктувати й утримувати протягом 5 років 250 "Мінутемей". А за \$2,5 billion, що їх треба було для завершення програми "Скайболт", можна випроєктувати й утримувати 5 років 625 "Мінутемей".

Ракети не потребують закордонних баз, які можуть бути загрожено не тільки ворогом, але навіть союзниками.

Однак ЗДА мають у своїх розпорядженні понад 2 000 бомбовиків із коротким засягом, які, знаходячись на базі недалеко советського кордону, змушують Москву утримувати коштувну противіську оборону.

Про зміну в системі оборони ЗДА можна буде довідатися, коли опубліковані будуть числа оборонного бюджету.

І так, армія домагастся грошей на виряд і зброєння для ведення так званих малих воєн: легкої зброї, швидких вантажних та особових авт. гелікоптерів і м'яких "Ніке-Зевес" буде применшена, бо фактиві не доірують успішності цих ракет, а загальна їх ціна становила б аж \$10 000 000 000.

Флоту ждає фондів на продукцію ракет "Поларіс" і на засоби оборони проти советських підводних човнів, число яких швидко зростає. Старі кораблі плінуться замінити новими. Вузову величезних атомових кружляків і літаків в програму не виключено.

Про летунство ми вже згадували вище. Треба лише додати, що воно на спільку з флотом реалізує 5-billionовий план будови джетових бойових літаків.

Провідні особи в уряді і військових колах віплять, що зміни в обороні ЗДА у всякій мірі скріплять збройні сили цієї країни і таким чином заповнять мир у світі.

БУНТ ПРОТИ СОЦРЕАЛІЗМУ

Тяжко було б провести — як дехто пробус — паралель між настроями та дискусіями, що наперелоді мадирської революції 1956-го року палахкотіли в літературному клубі ім. Петері в Будапешті, і тими приглушеними голосами, які останнім часом докидали до нас з літературно-мистецьких кол потойбіччя, з Советського Союзу. Во вже на самий факт алаштування в Москві виставки малерів — абстрактних і мистецьких компартія в особі Хрущова гостро, що й ті приглушені голоси враз їбз замовили. У властивому йому тоні Хрущов "розкритикував" цих малерів, образивши їх самих, спалюючи їхні твори і вирозно давши зрозуміти, що нічого іншого, крім соцреалізму, партія не потерпить.

Така гостра реакція найгострішого і н т е р п е т а т о р а партійної лінії, очевидно, насторожила, злякала, а то й приголомшала ті советські мистецькі кола, які щиро повірили були, що культ Сталіна з усіма його атрибутами пішов у непамять.

Постав питання: чому, здавалося б, безневинний абстракціонізм, засобами якого мистці також можуть пропагувати комунізм, викликає таку шалену лють серед партійної верхівки, чому такий нищівний похід веде проти нього партія? Адже у перших роках революції всяке новаторство в мистецтві, всі оті кубізм, урбанізм, конструктивізм — все це вважалося за ознаку правдивої революційності. І Ленін, найвищий авторитет при роз'язуванні всіх проблем, який колись у листі до Клары Цеткін жартома заявив, що "за новим мистецтвом нам, старим, тяжко поспівати, ми будемо шукати тільки позад", — не поборював його, як не поборював і поетів-модерністів, вважаючи, що суть не в тому, як малювати й писати, а що малювати й про що писати. А відм, Леніном якраз і побирався тепер більшовизм всяку спробу відійти від придуманого Сталіним соцреалізму.

Відповідь на це питання проста: всякий новий напрям у літературі і мистецтві, всякий свіжий похід глибоко ворожий контролюваному партією соцреалізмові, отій жакостеній, наперед вирішеній схемі, в якій мусить укладатися і творити мистець во славу комунізму.

Головний комуністичний ідеолог Л. Ільчов на зустрічі керівників партії з діячами літератури і мистецтва 17-го грудня минулого року спробував б теоретично утримувати й оправдати брутальний виступ Хрущова на виставці. Основну тезу його доповіді промови можна було б звести до таких слів: формалізм, абстракціонізм і все інше, що не є соцреалізмом, суть "капітулістичне перед чужою ідеологією, відвертий випад проти програми КПСС". І тому: "Партія керувала і керуватиме, формувала і формуватиме результати мистецького процесу в нашій країні".

Ця зустріч, очевидно, не була заплянована, бо передувала їй незначна, а за Сталіна й неможлива, подія: три колективні листи на ім'я Хрущова, підписані "представниками різних груп мистецької інтелігенції", отже не тільки абстракціоністами.

В дуже обережній формі, в підкреслено лояльному тоні згадані вище представники інтелігенції, занепокоєні виступом Хрущова, просять його збити все, щоб не повторилося те, що мало місце в період культу Сталіна. Вони пишуть: "Дякуємо ми всі звертаємося до Вас, Нікіто Сергєєвичу, з цим листом, тр тільки тому, що хочемо сказати з усією щирістю, що без можливості існування різних мистецьких напрямків мистецтво приречене на загибель. Ми бачимо тепер, як починають тумачити Ваші слова на виставці малерів того самого напрямку, який сдино процвітав за Сталіна, не даючи іншим можливостям працювати й навіть жити. Ми глибоко віримо, що Ви не хотіли цього і що Ви проти цього. Ми звертаємося до Вас з просьбою спинити в галузі образотворчого мистецтва поворот до минулих методів, що є протині всім духом нашого часу..."

В уривку з другого листа, відчитаному Ільчовим, пропонується "мирне співіснування всіх напрямків у мистецтві". Цей лист, після того, як його авторам, "визнано", що співіснування в мистецтві різнозначне із співіснуванням в ідеології, — негайно відкликано. Третій лист Ільчовим не оголошував.

Противники соцреалізму, яких всіх на купу називав Ільчов — абстракціоністами, не просто собі алекують мистецтво, але навіть переходять до активних дій. "Вони", — заявив Ільчов, — організували виставки своїх "творів", настирливо рекламують їх по всій країні і поза нею, видають себе за синих представників справжнього мистецтва, а всіх, хто стоїть на позиції соціалістичного реалізму, називають "консерваторами".

Оце слово "консерватори" найбільше драгує і непокоїть більшовиків — носіїв "найпрогресивнішої в світі" ідеології Маркса-Леніна. Що більше, — заявив Ільчов, — "вони (тобто противники соцреалізму) навіть ставлять під сумнів, як перестарілі, висловлювання В. І. Леніна і рішення партії про реалістичне мистецтво".

Ільчов у своїх виступах не обмежується мистцями — абстракціоністами, — він згадує з притиском бунтарів — протестантів у музиці, літературі і кінематографії. Виходило б, всі галузі мистецтва і літератури заражені в Советському Союзі "чужою ідеологією".

Окремо згадав Ільчов про передану через якогось туриста і видану в Нью Йорку

книжку поезій А. Єсеніна-Вольпіна, єврейський філософський віршований трактат менашикина советського режиму, сина колись популярного в СССР поета, що в 1928 році покінчив самогубством.

"Єсенін — Вольпіна", — заявив Ільчов, очевидно, щоб застрашити бунтівливих модерністів, — з пресривтом пише про нашу молодь, закликаючи її до найчорніших справ. Живлячи свої думки соками жовчового міхура і ненависті, хто піде за ним, необіцяє нічого доброго. "Убивайте всіх!" — ось його заклик. У віршах Єсеніна-Вольпіна його ідеал виглядає так:

Я не знаю, чому я живу
І чого я хочу від світа.
Що замешкують злу Москву.

І так мистецька виставка, що пройшла б мало ким помічена, якби не скандаль, що його учинили там Хрущов, набрала світового розголосу. Треба було аж двоєх виступів секретаря ЦК КПСС в справах ідеології, треба було спеціальних "аустрич" партійних керівників із мистцями і літераторами, треба було змобілізувати всю пресу, щоб, як кажуть більшовики, "виправити мозки" кому треба. Але чи скінчилося на тому?

Ільчов змушений був прилюдно визнати, факт ідеологічного розкодження перелової частини мистецької інтелігенції з комуністичною партією. Не в справі лише абстрактного мистецтва, яке, зрештеш, було тільки приводом, але в куди важливішій справі. Бо "боротьба-із залишками культу Сталіна", яку розв'язали в Кремлі, всилу своєї логіки, не може вже спинитися на тих межах, які визначили їй у Центральному Комітеті. Її внутрішній механізм не можуть загальмувати вже ані Хрущов, ані Ільчов. І тому диктаторські тверди Хрущова на виставці навіть лояльні до советського режиму представники інтелігенції трактують, як спробу звертати колесо історії назад, як аляв консерватизму, ретроградства, як поворот до часів культу Сталіна.

Ільчов своїми висноженнями "ленінських єдинопалих позицій" нікого не переконав. Він виступав з тих "позицій", як колись у царській Росії виступали перед зворобленою студентською аудиторією реакційні професори — чорносотенці, "вправляючи мозки" молоді. Він — ретроград, консерватор хіпається старих, мертвих форм, від якого нічого нового не почуємо, — так, либонь, думали, слухаючи його, молоді мистці і літератори.

Скільки можна скористати з запроєктованого Президентом зменшення податків

Вашингтон, — Департамент Скарбу опублікував таблиці про те на скільки були б зменшені прибуткові податки, коли б Конгрес ухвалив запроєктований президентом Кеннеді податкову програму. І так саміта особа з річним прибутком \$3 000 мала б зменшений податок на \$104; з прибутком \$5 000 — \$176; \$7 500 — \$289; \$10 000 — \$428. Дві особи, які роблять спільну податкову заяву, при прибутках \$3 000 мали б зменшений податок на \$90; \$5 000 — \$172; \$7 500 — \$262; \$10 000 — \$352. Спільний податок від чотирьох осіб при річному заробітку \$3 000 вийшов би \$18 (тепер становив \$42); \$5 000 — \$24; \$7 500 — \$34; \$10 000 — \$48. Розуміється, що хто має якесь суми вільні від оподаткування, то він платив би ще менший податок. Найбільше скористали б на зменшенні прибуткових податків ті, що найменше заробляють. І так родинні мали б зменшити податок на 30% від \$3 000 прибутку, а від \$20 000 прибутку на 20,4%.

В С-ко

що колись проявилось в терористичних скритовбивствах Симова Петлюри і Євгена Коновальця, а тепер в таких же скритовбивствах Степана Бандери і Лева Ребета;

12. Запротестувати проти розкладницької роботи комуністсько-московських агентур при допомозі радіопересилань і друкованої пропаганди та доручити УККомітетові поробити всі потрібні заходи для відплатної пропагандистової акції;

13. Засудити зловживання комуністичною Москвою договором про культурний обмін для пігнунських та розкладницько-пропагандистових цілей та домагастися від уряду ЗДА, щоб він у своїх перетрактаціях та договорах з Советським Союзом мав на увазі поневолення тією імперіалістичною потугою українського та інших неросійських народів, щоб трантував ці народи як окремі нації і в цьому зокрема: сам не користувався поняттям неіснуючого "советського народу" та не підписував жадних документів, на яких було б таке поняття, бо воно допомагає комуністсько-московському народобивству; застосовував засаду рівності і окремішності українського та інших поневолених народів в своїх радіопересиланнях "Голосу Америки", достосовуючи його програму до справжніх визвольних бажань і змагань тих народів, а не до окупаційної дієвості, як також застосовує цю засаду в своїх публікаціях, видаючи журнал "Америка" в українській мові та в мовах інших поневолених не-московських народів.

УКРАЇНСЬКА СПІЛЬНОТА В АМЕРИЦІ І УККА

Тому, що український народ на рідній землі поневолений і не має можливості сам за себе говорити і заступатися перед вільним світом, і

Тому, що ми, американські українці, маємо з цим народом кровний зв'язок та найкраще знаємо і розуміємо його прагнення і змагання, і

ОЛЕНА КУЛЬЧИЦЬКА

Відзначення 85-ліття з дня народження

Науковою Конференцією, що відбулася в жовтні 1962 р. в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку, Наукове Товариство ім. Шевченка з 30-ї відзначило 85-річчя з дня народження Олени Кульчицької, мистця широкого діапазону та високої культури.

Конференція відкривається провідним проф. Богданом Загайкевичем. В доповіді про життя й творчість О. Кульчицької проф. Загайкевич відмітив багатогранний талант цієї визначної мисткині та її великий вклад у скориення української культури. Як живописець, офортист і гравер — Кульчицька поширила тематику українського образотворчого мистецтва; в своїх творах вона змальовувала й красу та багатство та утримала у художній формі умови життя та побуту нашого народу.

У 74 таблицях альбому народних одягів західних українських земель, Кульчицька подала зразки народної вишивки, Полісся, Волині, Поділля та Карпат — одягів святочних та буденних, літніх і зимових. Під цю пору ті зразки мають також і історичну цінність. Малюнки народного одягу виготовлені з натури. Побіч зобразив одяг подас Кульчицька його деталі, вишивки, зачіски, убір голови і ін.

Разом з сестрою Ольгою опрацювала вона також і килимові композиції Поділля, Гуцульщини, Полтавщини і Київщини. В відділі народної архітектури Кульчицька подала зразки дерев'яного та кам'яного будівництва: церков, дзвіниць, житлових будівель та цвинтарних брам, підкреслюючи вмілість народних майстрів зв'язати свій твір в одну гармонійну цілість із довкіллям.

Проф. Дем'ян Горнякєвич подав жмуть спогадів про перемиський Парнас. На історичних традиціях Перемиської школи виховався в другій половині 19 ст. гурток мистців-українців, які відіграли велику роль в історії нашого мистецтва. До того гуртка належав Теофіл Копистинський, який здобув собі поважне становище серед нашого громадянства як церковний мистець і живописець, що своєю мистецькою діяльністю обіймав у тому часі цілу українську етнографічну територію Галичини. Його наступник Антін Пилиховський працював в історичній тематиці. З інших мистців того ж гуртка треба згадати також Олександра Скуркута, який визначився як портретист, його учениками були Стефанович-Ольшанська і Заричка, що під цю пору проживали в Парижі. Важливу роль в культурному житті Перемиської школи відіграв також, впродовж довгих років, Олена Кульчицька та її сестра Ольга, що в цілому присвятили себе композиванню і виборюванню стилевих килимів.

Українські мистці Перемиської школи визначили підтримку в особі еп. Константина Чеховича. Проф. Горнякєвич обговорив діяльність Літературного Клубу в Перемислі, в якому працювали, між іншими, Ольга і Олена Кульчицькі, та Ольга Пилиховська, проф. В. Загайкевич і інші.

На початку своєї доповіді на тему "Олена Кульчицька на тлі українського мистецтва", проф. Антін Малюца обговорював ті ідеї, що тепер домінують в мистецтві, які в першому десятиріччі 20 віку починали швидко кристалізуватися. В ті часи мистецтво академічного ідеалізму з історичною і великою тематикою та мистецтво побутового реалізму не вистачало та не задовольняло ані молодшого покоління мистців ані вибагливі потреби публіки. Тому мистці почали шукати коріння мистецтва в т.зв. неісторичних, есхотичних, народних мистецтвах примітивізму, інші творили новий стиль, відмінний від дотеперішніх стилів, опертий на арбітральній волі мистця. Постала теж теорія, що сама лише форма мистецького твору з носієм змісту і вона знайшла згодом свою вираженість у реалізації в творчості Архіпєнка. Прелегент обговорив прояви абстрактної композиційності в мистецтві та символізму, як вислову особистого світогляду-філософії мистця. Представниками символізму в українському мистецтві були напр. Юхим Михайлів та Олександр Новаківський.

Прийнявши погляд для експериментування новими ідеями в мистецтві стали школи ужиткового мистецтва. Віденська школа відірвала перед Кульчицькою широкі горизонти мистецької творчості, а вище згадані ідеї мистецтва та віденські студії зробили її вражливую на народне мистецтво та дали їй нахил до декоративності і легкої стилізації. Вона уможливила Кульчицькій передавати символізм в своїх творах душевно

Історія України еспанською мовою

Передміною книжка в еспанській мові в 687 стр. друку, 15 x 23 см. Заголовок: *Historia de Ucrania*. Prof. Demetrio Doroshenko. Prologo: Dr. Angel Antonio Castellani. Apendice y notas: Enrique A. Martinez Codo. Representacion Central Ucrania, Buenos Aires, 1962.

Днів кілька тому стрінувся маленьку замітку у "Свободі" про появу цієї монументальної, в еспанському світі, книжки. Згадка безумовно замала про працю того масштабу, бо вона стане базою спростування московських і польських брехні й нахабності про нашу батьківщину серед еспанського населення, яке абсолютне не є наставлене але проти нас. Коли й висказує й пише щось зле проти нас, то лише тому, що нас не знає; лише тому, що московська еміграція із своїми "генералами" й "полковниками", а польська із своїми "граблями" зуміла так поінформувати еспанський світ.

Вже сам факт перекладу 687 сторінок друку — це колосальна праця. А коли додати, що їх треба переписати, скорегувати, видрукувати, опрацювати... розіслати (даром десьдеша) для пропаганди української справи, зрозуміємо, яку велику працю виконали наші українські поселенці в Аргентині під керівництвом Української Центральної Репрезентації (УЦР).

Наукову оцінку історії безумовно дадуть наші науковці. Ціль цієї статті з повернути увагу на саму появу цієї книжки; на працю групи чи одиниць над її виданням; звернути увагу на інтелектуальні сили еспанського світу, які сьогодні вже зовсім, переважно безітересовно, співпрацюють з нами; звернути увагу всім тим, які прихилилися до еспаномовного в англомовний світ, і знають еспанську мову, що їх обов'язком є підтримувати видання, поширити, де те, що її видавали, не спроможні.

Починається книжка сторінкою, який наголово в еспанській мові: "Признання". Видання цієї книжки проф. Дмитра Дорошенка було можливе завдяки фінансуванню Т-ва Купців і Промисловців в республіці Аргентині, яким хай нам буде дозволено зложити подяку за їх патріотичні зусилля, які нам дозволяють в цей спосіб увійти в еспаномовний світ з історичним висновком твором нашої далекої і сьогодні пожеволеної батьківщини. Далі слідує коротка подяка всім тим, які брали участь в "малоприятній" праці перекладу, редакції, корекції і друку.

До цих сухих й коротких слів обов'язково треба додати, що члени Т-ва Купців і Промисловців не тільки фінансували цю монументальну річ, вони й досконалим працюють над її поширенням. Варто згадати лише кілька імен, що члени Т-ва, що за цією своєю "купецької" амбіції взяли видання історії: д-р В. Іванюк, Іван Григорашук, Теодор Хоминський, Вол. Савич, М. Самовєрський, О. Кузьмич та інші. Та вартість їхніх пожертв і праці ще в тому, що їхні приватні підприємства не створили на обслугову і потреби українців.

Не маєш двох слів, що за цієї лише твір імена їх повинні ввійти в історію нашої еміграції як вірні свідомості її переживання, головні з часів першої світової війни.

Пізнання творчості Кульчицької дозволяє нам аналізувати шлях, яким розвивався мистецький ідеї на початку нашого століття. Воно вказує також на те, що не нові ідеї є важні, а важними є горизонти, які ті ідеї відкривають перед молодими талантами.

На закінчення цієї незвичайно вдалої Конференції членською зібрана публіка оглянула виставку праць Кульчицької та матеріалів і видань про її творчість. Експонати на виставку переслали: проф. В. Загайкевич, п-ство Кобрицьких, Кочани, Л. Р. Лепкі, Мосевичі, Никифоряки, Падохи, В. Савчанка, Турко, і Ястремський, за що Управу НТШ складає їм найвищий подяку. З нагоди цієї Конференції Наукове Товариство ім. Шевченка та Об'єднання Українських Мистців Америки переслали хворий Ювілейний наїдрішній вітання та побажання багатьох літ і дальших успіхів у її праці.

Р. Кобрицький.

Д-р Ігор Сомовський

НАША ДУМА, НАША ПІСНЯ...

Останніми часами щораз частіше на сторінках української преси з'являються відомості про приготування до видання великого збірника (кодексу) українських народних мелодій. Автором цієї праці є добре відомий українському громадству проф. д-р Зиновій Лисенко, директор Українського Музичного Інституту в Америці, один з найвидатніших українських музикознавців нашого часу.

Український народ славется великим скарбом народної пісенної фольклору, який і своєю чисельністю і якістю стоїть на одному з перших місць серед пісенних скарбів усіх народів. Тільки мала частина наших народних мелодій була записана етнографами та збереглася для майбутніх поколінь. Подавляюча більшість пісень знаходиться ще в народі, під слухом живих стріхами рідних сіл, чекаючи свого запису. На жаль, багато з них пішло безповоротно в забуття, проте інші ще живуть по сьогодні в усній народній свідомості.

Отож Збірник українських народних мелодій д-ра З. Лисенка поміщує народні пісні, що були зібрані на українських землях від часів перших їх публікацій до найновіших записів, які досі ще ніде не були опубліковані. Разом коло 12,000 мелодій.

В кодексі УНМ знаходяться записи українських народних пісень українських авторів в українських виданнях, українських авторів в чужих виданнях і чужинських авторів в чужинських виданнях. Треба тут підкреслити, що чимало українських народних пісень публікували в давніших часах чужі видавництва, через що публіцисти та незорієнтовані музикологи часто зараховували пісні в тих збірниках до чужинського фольклору. Отож збірник УНМ по-справді нарізний край цим непопулярним, справедливо ревіндикуючи такі пісні для української музичної культури.

Тоді також можна буде легше переконати чужинця про те, що:

(1) Темою фортелепійних варіацій "Schoene Minka" К. М. фон Вебера з українська народна пісня "Іхав козак за Дунай";

(2) Що та сама мелодія послужила великому Бетговену за тему до його "Варіацій на російську (sic!) тему", оп. 107 для фортепіано з флейтою (або скрипкою);

(3) Що композитор Ф. Ліст, перебуваючи в добрах княгині Кароліни Зайн-Вітгенштейн з Івановичами, дочка Євстахія з Браїлова (к. Жмеринки) в 1847 р. використав в "Les glanes de Woronic" для фортепіано української народної пісні "Ой не ходи Грицю та візьми вітри";

(4) Що головною темою останньої частини Другої Сімфонії Чайковського є українська (а не "малоросійська", Little Russian чи Kleinarussische) народна пісня "Задумав журавель";

(5) Що на основі української народної пісні "Чайка" Буєнос Айресу трагедію Винниці у кількох статтях; він не поминав найменшої нагоди стати в обороні української імені там, де його земляки, з невідомою чи злих підслухів, стараються зашкодити українській справі.

Для крайнього зрозуміння українців п. Енріке А. Мартінес Кодо почав писати українську мову. Нова праця — історія — стільком людям і організаціям розказує правду про Україну. Вона піде по бібліотеках еспанських університетів, товариств, організацій. Не має сумніву, про це подбають ті, які зуміли її видати. Наше завдання легше: допомогти їй матеріально, а тепер затяжана матеріальною кризою в Аргентині.

Тому звертаюся в першу чергу до всіх тих, що перекладають з Польської Америки до США і Канади, і до всіх українців доброї волі: закупіть хоч один примірник для вивчення до якоїсь бібліотеки. Ціна на туже ж бібліотеку (5 доларів) доступна для кожного, хто працює. Хай наша ця монументальна дія не спадає лише на плечі наших свідомих і жертвенних братів в Аргентині. Нам'ята, що це наш обов'язок супроти пожеволеної батьківщини.

П.С. Пожертви можна слати на адресу: "Selfreliance", A/C 748, 558 Summit Avenue, Jersey City 6, N.J., U.S.A.

І. Рибак

З НОВИХ КНИЖОК

В. Кисілевський: ІВАН ЗІЛІНСЬКИЙ, Вінніпег, 1962.

УВАН в Канаді видав книжечку проф. К. Кисілевського про проф. Івана Зілинського, як мовознавця. Це був визначний мовознавець, і тому добра згадка про нього йому належить. Таких знавців українських мов і досі тільки кілька.

І дивне, що Зілинський, походженням з гірської околиці, вже в Західній Галичині, став одним з найкращих знавців української мови.

Я маю щастя знати людину проф. І. Зілинського і був при народженні головною його твору в польській мові "Опис фонетичної української мови", виданого Польською Академією Наук у Кракові, 1932 р.

Я не входину в дискусію; на те місце деінде. Стверджу тільки, що наука про мову, — це важлива наука, яка уможливила нам розуміти багато мовних явищ, і також дозволяє нам заглянути в старину мови і в допоміжну

Українське прізвище на почесній таблиці віденського університету

У вестибюлі віденського університету при обох бічних виходах до факультетів права і філософії знаходяться 4 почесні таблиці для 4 факультетів, то є теології, права, медицини і філософії, на яких золотими буквами виписані прізвища заслужених і славних людей, які покінчили віденський університет і яким віденська Альма-Матер признавала те почесне місце на вічний спомин. Серед цих заслужених і славних науковців, політиків, вчених теоретиків і практиків знаходимо в величезній більшості прізвища німецькі, а відтак романського або слов'янського походження, а між ними одне українське, скромно написане, "Литвинович" (бо імені там звичайно не виписували), на почесній таблиці теології. Як відомо, це прізвище відноситься до Спиридона Литвиновича, нашого львівського митрополита в рр. 1863-69, від 1848 параха церкви св. Варвари у Відні, від 1852 ректора новозаснованої греко-католицької духовної семінарії, від 1857 р. єпископа-помічника львівського митрополита і кардинала Михайла Левчицького. Митрополит Литвинович поглиблював свої богословські студії у Відні в т.зв. Августінеум, де досягнув ступеня доктора св. Богослов'я. Митрополит Литвинович вітшався великою прихильністю царського двору і великим авторитетом серед віденських духовних кол і серед професорів віденського університету. Він, одиниць українців, що попов на це почесне місце віденської Альма-Матер.

Д-р С. Наклович

Музичний вечір творів М. Лисенка

29 грудня 1962 вшанував Музичний Інститут у Боффало композитора Микола Лисенка в 50-річчю його смерті концертном його фортеп'янових творів, в аудиторії української школи. Проф. О. Залеський сказав вступне слово, в якому з'ясував значення М. Лисенка для укр. музики. Директор Інституту П. Лагодинська вибрала з творів Лисенка фортеп'янові твори, які відповідали спроможності виконавців. З учнів нижчих курсів грали: Олена Сайкевич, Андрій Стецький, Марта Гаврилюк, Осип Гаврилюк, Леся Осташук і Богдан Чмола. Вони грали переважно українські народні пісні в обробці Лисенка. Виконання цих творів було добре, інтерпретація, правильна і переконлива.

З середніх і вищих курсів грали фортеп'янові твори: Зірка Яцишин, Реня Волинська, Лариса Саган, Алла Ткачук, Аскольд Мосійчук і Оріс Мохнач. У їх грі слідно було завантаженість у фортеп'яновій грі добру інтерпретацію, відповідне фразування творів і адале користування динамічними знаками. З творів Лисенка чули ми Інтермеццо, Серенаду, Ф-моль, Вальс е-моль, Ж-а-лі-б-н-й марш, Елегію ф-моль і Баркаролу. Музичний Вечір зробив гарне враження на слухачів, які мали змогу почути виконання піанових творів Микола Лисенка.

В. Б.

Роман Рудницький в Боффало

Радісні хвилини довелось нам пережити 18-го листопада, коли ми мали змогу почути черговий самостійний концерт Романа Рудницького у Боффало. Концерт виказав дальший крок Романа вперед і в ділянці технічній і музичній — виконавчій. Студіюючи ще далше у славній школі "Джуліярд", Роман стає до змагу із будучими піаністами, а не тільки з дітьми ЗЛА, яких має намір перемогти, щоб виступити на перше місце. Цей змаг слідиний на добрі репертуару, в якому переважають технічно трудні твори, що вимагають високої розвиненої техніки та віртуозного розмаху. Ці пісні Роман вже має. До них доходить ще досконала пам'ять, витривалість мускульна і певна себе.

Усі вище наведені властивості проявилися у Врмасе Варіаціях на тему Паганіні, у Гуцульському танку А. Рудницького, у Городах під дощем Дебюссі, у Діавольських спокусах Прокоф'єва, а особливо у надзвичайно трудній під технічним оглядом Сонаті оп. 26 сучасного американського композитора Самуїла Барбера. Цей мало зрозумілий для пересічного слухача твір тїшиться загальним признанням у вищих музичних колах. Щоб висловити силу своєї емоції, автор уживає додекафонії, питоменної для експресивності А. Шенберга. Хоча структура твору майже в цілості хроматична і дисональна, однак тем з ясно спрецизованою і давня форма сонати задержана. Твір цей близький Рома-

нові своєю карколомною технікою, модерною фактурою, американізмом та ще й вітні черговий самостійний концерт Романа Рудницького у Боффало. Концерт виказав дальший крок Романа вперед і в ділянці технічній і музичній — виконавчій. Студіюючи ще далше у славній школі "Джуліярд", Роман стає до змагу із будучими піаністами, а не тільки з дітьми ЗЛА, яких має намір перемогти, щоб виступити на перше місце. Цей змаг слідиний на добрі репертуару, в якому переважають технічно трудні твори, що вимагають високої розвиненої техніки та віртуозного розмаху. Ці пісні Роман вже має. До них доходить ще досконала пам'ять, витривалість мускульна і певна себе.

Усі вище наведені властивості проявилися у Врмасе Варіаціях на тему Паганіні, у Гуцульському танку А. Рудницького, у Городах під дощем Дебюссі, у Діавольських спокусах Прокоф'єва, а особливо у надзвичайно трудній під технічним оглядом Сонаті оп. 26 сучасного американського композитора Самуїла Барбера. Цей мало зрозумілий для пересічного слухача твір тїшиться загальним признанням у вищих музичних колах. Щоб висловити силу своєї емоції, автор уживає додекафонії, питоменної для експресивності А. Шенберга. Хоча структура твору майже в цілості хроматична і дисональна, однак тем з ясно спрецизованою і давня форма сонати задержана. Твір цей близький Рома-

Мали ми нагоду почути і наскрізь музикально виконання творів, повних вдумливості, лірики чи грації. Це відноситься до мелодійної Сонати Шуберта а-моль оп. 143, Лятошніського: Анданте sostenuto з українською тематикою, Пагод Дебюссі та Скерца б-моль Шопена, що його виконав піаніст як один із трьох нададків.

Настроїли чи навіть програмували були вірно віддані, у Дебюссі Вечірка в Грелі, його ж Городах під дощем та у Антона Рудницького дуже вдалою Гуцульським танку, що переносив нас думкою у далекі Карпатські долини.

Слідуючий виступ нашого піаніста буде на Флориді, де він у січні гратиме Чайковського концерт б-моль у супроводі симфонічної оркестри із Палі Бічу. Бажаємо йому якнайкращих успіхів.

Д-р Євген Цегельський

УКРАЇНЦІ В НІМЕЧЧИНІ

Роман Приймач на Мюнхенській сцені

Виступи відомої української танцюристики і хореографа Романа Приймача в Європі є вже відомі містами темою розмов Мюнхенської громади. Любителі балету побиравалися, що з різних технічних причин їм не доведеться побачити цих чудових характеристичних танців, які може виконати лише їх творець — пані Рома. Але побоювання були передчасні. Завдяки старанням Центрального Представництва Української Еміграції 15-го грудня відбувся в театрі при Леопольдштрассе гостинний виступ танцюристики Романа Приймача, що перемінявся в триюф українського балетного мистецтва. Рома Приймач — як хореограф і Рома Приймач — як інтерпретатори прекрасних власних балетних творів.

Глядачі були одушевлені. Це була добрий публіка — українці, німці і представники інших національностей. Програма провадилася німецькою мовою. Коментатор Альфред Кавп з Відня вживав у свою роль прекрасно. Він виступав короткі тексти, що мали на меті познайомити глядачів з тематикою та ідеєю окремих балетних творів, — з відчуттям і майстерністю слова. Переклад, сильно авторизований, зробила з написаного Р. Купчинським оригіналу, пані Люсян, мати коментатора. Треба признати, що без цього словесного оформлення деякі танці не були б повністю зрозумілими. Поетичне впровадження публіки в історію України, у вірвання українського народу, у життєві обставини, створило в залі відповідні настрої. Зміст коментаря, чи пан Кавп назвав це „Бесіди провідника подорожі по Україні“, був для численних чужинців гарною лектурою. Рома Приймач показала, що правдивий мистець може зробити поважний вклад у визвольну боротьбу українського народу, не припиняючи свого мистецтва.

Музичний аккомпанімент був у руках піаніста з Лондону, який живе в Австрії, в Австрії і в інших країнах світу, проф. М. Лорбер. Вже сам факт, що Рома Приймач спровадила його на концерт до Мюнхену аж з Лондону вказує на його особливі здібності віддати українську музику та вміння включитися своєю грою у цілість програми вечора. На попередніх концертах Роми Приймач — в Афінах, Женеві — грала музику, проф. І. Приймач. Зрозуміло, що після такого аккомпаніменту не легко було знайти відповідну заміну. Всі спроби відкрити когось відповідного у Мюнхені лишалися без наслідків.

Найбільше захоплення в публіки викликали танці „Ікони“ та „Жах війни“. Ці твори прийняли буряю оплесків також на концертах в Афінах, Женеві, Парижі, Лондоні, й Відні. Але й інші твори програми, а було їх разом 10, знайшли загальне признание. З вдячністю прийняли всі українські глядачі наддодаток „Коломийку“, що була виконана з грацією, гумором й високим мистецтвом.

Після концерту чекали у фойє на майстрино кількадесять українських журналістів, щоб поставити їм десятки запитань про програму, танці, костюми, минулі виступи, майбутні плани тощо. Зустріч із пресою протягалася довше, як планувалося. Запитання чергувалися із висловленнями признання та захоплення, а час до часу дехто голосився і зі слівом замітання до костюмів, до ідей окремих танців, до можливостей плекання такого високого мистецтва на чужині.

16 грудня запросили Рому Приймач на чайку кави мюнхенські Перемисляки. В готелю Регіна зібралися десяток членів Управи Комітету кол. мешканців Перемисляки Землі. Проф. С. Шах привітав гостя Рому Приймач від зібраних і всього членства Комітету, а проф. І. Мартинюк висловив слова признання і побирав даліших успіхів в житті і на сцені. Цією приємною тоwarzysкою зустріччю закінчила Рома Приймач своє перебування у Мюнхені і відїхала ще того дня до Відня, щоб там деякий час працювати над новими ідеями, новими балетними творами.

Нова Пластина Старшина в Німеччині

8-го грудня 1962 р. відбувся в Мюнхені 5-й Загальний

З'їзд Союзу Українських Пластинів в Німеччині, в якому взяли участь 38 осіб. Після закінчення дискусії учасники з'їзду висловили доповіді М. Рудька про „Актуальні проблеми організації і виконання“ та вибраний новий склад Крайової Пластивної Старшини. Головою Союзу Українських Пластинів в Німеччині став знову доц. Дам'ян Пеленський, його заступниками — д-р А. Фіголь, Стефанія Купчин, М. Рудько. На команданта пластинів вибрано І. Кересті, на команданта пластинок — Ірену Козак; господарським референтом — д-р Г. Кармаринський, секретарем — С. Воланський. Після закінчення Загального З'їзду відбулися ще збори старших пластинів та сеньйорату, на яких обговорено й вирішено ряд справ внутрішньої діяльності Пластив в Німеччині.

Отець Нічка переїхав до Англії

18 грудня 1962 р. до Мюнхену прибув з Бразилії о. Методій Нічка. Він по трьох днях відїхав через Париж до Бредфорду, де має перейти в парохію. Отець Нічка перебував досі в Куритиби, Бразилія.

„Україна“ виходить знову

Німецько-український журнал „Україна“ в минулому і сучасному, що виходив регулярно в роках 1952-1956 і припинив своє існування задля браку фондів у 1957 році, почав знову виходити в Мюнхені, починаючи з квітня. Перше число відновленого журналу позначене номером 21. Рік видання — 9-й. Видаєць — Німецько-Українське Товариство, а керівником видавництва — д-р Г. Прокопчук. Як відповідальні редактори подані д-р П. Кашинський і д-р Г. Дубас; технічний редактор — Володимир Левик. До поширеного редакційного комітету належать: Франц Гахш, д-р В. Орелський, д-р Я. Петришин, д-р Г. Прокопчук, д-р Ф. Федер, д-р Роберт Вернер, Вольфганг Штраус, Мирослав Стирнський і інші. У першому числі поміщені статті відомішого в Європі українського журналіста Володимира Шварца (Право на самозначення народів), Йозефа Ровчєка, д-ра Г. Прокопчука, д-ра Карла

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Зігса (Життя і творчість Юрія Кленя), Еріка Карловича, В. Штрауса, Чергове число появилося у перших днях січня 1963 р.

Проф. П. Куриний перейшов на нову операцію

Відомий археолог і етнограф, колишній директор Музейного готельного міста в Києві та довголітній голова УВАН в Німеччині, дійсний член НДП, професор УВУ і громадський діяч проф. Петро Куриний у листопаді так само заховів і прийшов складу операції. Тепер його стан здоров'я кращий і можна сподіватися, що в найближчих днях буде звільнений з лікарні.

СУМ-іський Зустріч і Випускний курс

Від 22 до 26-го грудня 1962 року відбулася в Австрії чергова Зустріч суміської молоді з осередків СУМ-у Північної Німеччини. В програмі Зустріч були реферати, дискусії, прогулянки, вечори самодіяльності та великий суміський концерт для громадянства. На Зустріч зголосилися юнаки і юнянки не тільки з найближчих міст Баварії і Вюртембергу, але також з Північної Німеччини і Східної Франції.

Перед двома тижнями Крайова Управа СУМ-у в Німеччині перевела у Дюссельдорфі випускний курс керівників Юнацтва СУМ-у. В курсі взяли участь 30 юнаків і юначок, з різних осередків Німеччини. Курс тривав 3 дні. У його програмі були доповіді з педагогіки, методики, психології, як також практичні лекції про керівництво турками молоді, спів, дискусійні вечори тощо.

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебратися українську католицьку парохію. На місце канцлера прийшов о. декан Томашівський, дотеперішній парох Гамбургу і декан Північної Німеччини. Мюнхенська парохія одержить незабаром нову парохіальну церкву в центрі міста. Досі парохіальна церква була приміщена в старій церкві (парохії Гайдаген, при Кірхенштрассе).

Отець Іван Лескович переїхав до Гамбургу

Дотеперішній парох міста Мюнхену і канцлер о. Іван Лескович виїхав до Гамбургу, щоб там перебрат

**Пожертви дисплате: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE,
5020 Old York Road. — PHILADELPHIA 41, Pa.**

